

lingen mellem flere sbeordnede Myndigheder. Derimod er det en Selsfølge, at ligesom Politimestrene (og Sognefogderne) fremdeles ville have at føre det egentlige Veipoliti — et Forhold, der imidlertid ikke har sin Plads i denne Lov —, saaledes ligger det ogsaa indenfor Politimyndighedens Opgave at paasee, at Veiene ere i saadan Stand, at det ikke er forbundet med Fare at bereise dem. I Overensstemmelse hermed er Paragraphen foreslaaet ændret (Nr. 32).

ad § 13.

I hvorvel det neppe er at vente, at det her omhandlede „Overtilsyn“ vil blive synderlig virksomt eller betydningsfuldt, har man dog ikke troet at burde foreslaae denne Bestemmelse forandret, da den i sig synes correct og ikke overflødig, selv om Amtmanden beholder Plads i Amtsraadet, idet her er Tale om en Virksomhed af ham som Statens øverste Tilsynsmand i Amtet.

ad § 14.

Principet i denne Paragraph, som paa tre forskellige Maader udtaler, at Indenrigsministeriet har en altomfattende Myndighed i Alt, hvad der angaaer Veivæsenet, har Udvalget vel ikke trostet sig til for Tiden at foreslaae væsentligt fraveget. Men, foruden at det synes tilstrækkeligt at udtale det paa een Maade — hvorfor de to sidste Punktummer formeentlig uden Skade kunne bortfalde (Nr. 33), troer man dog at burde foreslaae en saadan Begrænsning af denne Myndighed, at Ministeriet ikke ukaldet kan indblande sig i Veiaadministrationens Details, i Spørgsmaal om Midlerne, hvorved en behørig Vedligeholdelse søges bevirket, om Personalet o. s. v. Naar det derhos hedder, at Ministeriet har den øverste Myndighed angaaende Veienes Inddeling, da er dette neppe engang fuldkommen correct eller stemmende med sidste Stykke af Udkastets § 2. Udvalget troer, at alle berettigede Hensyn ere fyldestgjorte, naar Ministeriet ved Siden af den Myndighed, som § 10 giver, og foruden den Indflydelse, som 2det Punktum af denne Paragraph og sidste Stykke af § 2 hjemle, faaer „den øverste Afgjørelse af alle Klager over og Meningsuligheder mellem communale Autori-

teter angaaende Veivæsenet“ (Nr. 34), naturligtvis forudsat, at de ikke høre under Domstolenes Afgjørelse, en Forudsætning, som nogle Medlemmer ansee for saa selsfølgelig, at den ikke behøver at optages (Nr. 35), men som de andre dog finde det hensigtsmæssigt at udtrykke, for at ikke i Tiden den Fortolkning skal gjøre sig gjældende, at Domstolenes Afgjørelse her ubetinget er udelukket. Ved denne Affairning antager Udvalget det end ikke for udelukket, at Ministeriet kunde beordre en Veie optagen paa Landveiregulativet i mod vedkommende Amtsraads Samtykke, naar det paa Grund af dens Sammenhæng med Veie i andre Amter eller af andre Grunde maatte findes rigtigt.

ad § 15.

At Staten, naar den overlader til de enkelte Amters Raadighed et Actio, der har kostet den saa store Summer, maa have Afgang til at forvisse sig om, at ikke de betydelige Værdier af Arbejde og Penge, der ere nedlagte deri, forspildes ved Forsømmelse eller slet Beskyrelse, erkjender Udvalget fuldkomment. Men, naar det er foreslaaet, for at udøve dette Tilsyn, at oprette et nyt Statsembede som Overveidirecteur, da troer Udvalget dette hverken nødvendigt eller heldigt. Ikke nødvendigt, da det vistnok navnlig i det nuværende Dieblis, da saamange Dygtigheder i denne Retning ville være til Disposition, ikke vil være vanskeligt at skaffe sig de fornødne Kræfter til dette Hverv uden at behøve at oprette et nyt pensionsberettiget Statsembede. Og ikke heldigt, fordi det muligvis ved nærmere Prøvelse vil findes mere hensigtsværende at udøve Tilsynet gennem flere end gennem en enkelt Mand. Hertil kommer, at det vel turde være muligt, at Amtsraadenes Beskyrelse af Hovedlandeveiene vilde vise sig at være af den Bessaffenhed, at man efter nogle Aars Forløb fandt at kunne spare fortsat Tilsyn med dem. I ethvert Fald synes det ikke rigtigt i denne Lov at slaae fast, at der skal oprettes et saadant nyt Embede, hvorimod det formeentlig vil være tilstrækkeligt, at der foreløbig i 5 Aar stikkes Ministeriet en Sum, hvis Størrelse man har troet at burde anslaae til 4,000 Rd. aarligt. I Overensstemmelse hermed er Paragraphen foreslaaet ændret (Nr. 36).